

Наше майбутнє -- у наших руках

ЯК І БУДЬ-ЧОГО іншого, абсолютної незалежності не буває. Ми живемо у світі взаємопов'язаних подій і явищ. Тим не менше, кожний народ свої доленосні питання прагне вирішувати самостійно. Тому і для нас свято Незалежності має стати символом єднання і порозуміння. Це й підкреслили урочисті збори, що пройшли у районному Будинку культури і в яких взяли участь голова РДА Володимир Мельник, голова райради Петро Мартинюк, керівники райцентрівських установ, організацій та представники громадськості.

Виступаючи перед володимирчанами, голова РДА Володимир Мельник відмітив все те хороше, що стало провісником економічного і духовного оздоровлення нашого краю. Останнім часом зростають обсяги виробництва. Набуто певного досвіду ро-

свою етнічну і духовну самобутність. І хоча багато чому вчимося "на ходу", на власних помилках, все ж – домоглися перших ознак і економічного, й духовного оздоровлення.

Слово взяла керівник районного осередку УНР Олександр Бобрик та настоятель Свято-Миколаївської церкви отець Микола. Що імпонувало у їхніх виступах? Насамперед – визнання того, що

де покладанням квітів, промовами та молитвами шанували пам'ять полеглих.

СВЯТКОВІ заходи планувалися цього дня й по селах району. Кожний ішов на них з власними думами, зі своїм уявленням про майбутнє свого роду і свого народу. Але одне поза сумнівом: якщо вже зведено дім, то справа честі сімейства – обжити, облаштувати, при-

ТАКИМ БУВ ЛЕЙТМОТИВ СВЯТА НЕЗАЛЕЖНОСТІ

впевненість у їх промишленості. Й таким же оптимістичним настроєм повнівся і святковий концерт, подарований учасникам зборів самодіяльни-

мітингова стихія – далеко не найкращий засіб облаштування громадських і суспільних справ. Таким "інструментом" має стати людське єднання задля

чепурити його. Таким спільним домом була і є для нас рідна країна. Вона вже не просто незалежна, а й самодостатня держава. Тож не тільки від уряду й

роботи в ринкових умовах. Трудові колективи, що перебували у глибокому застої, повертаються до активної життєдіяльності. Зокрема держлісгоспи, Рафалівський кар'єр, молокозавод, райдрукарня. Відроджується не лише попит на їхню продукцію, а й налагоджується виробництво на основі нових технологій; до нас, у поліську глибинку, спрямовуються інвестиційні потоки.

Разом з головою райради Петром Мартинюком голова РДА вручив заслужені відзнаки кращим виробничникам, педагогам, медикам, працівникам інших галузей. А за господарськими підсумками півріччя портрети кращих із кращих занесено на районну Дошку пошани.

Із словами вітання до володимирчан звернулися вчителька районного колегіуму Катерина Діжурко та вихованець цього закладу Володимир Дуляницький. Не замовчуючи прикросів часу, промовці висловили

ми майстрами сцени. НАСТУПНОГО дня урочистості продовжилися мітингом на майдані Пам'яті. Його учасниками стали керівники району і селища, представники громадськості. Розкриваючи сутність свята, голова райради Петро Мартинюк відмітив, що за роки незалежності змінилася доля народу. Зазнаючи численних труднощів і нестатків, ми прагнемо зберегти

всенародного добробуту. А для цього, як зазначалося, треба спокійно жити, спокійно трудитись і – пам'ятати, що живемо у своїй рідній державі і що наше майбутнє – у наших руках.

Учасники мітингу поклялися квіти до пам'ятника Матері-Вітчизни. Після цього прихильники Руху хресним ходом пройшли до могили повстанців,

правителів, а й від нас, усіх загалом і кожного зокрема, залежить, як скоро вона стане ще й ідеальною: квітучою, можливою, веселою і здоровою. Будьмо цього достойними.

Г. ОСТАПЕНКО.

На знімках:

- Слово – голові РДА В.Д. Мельнику;
 - Співучі голоси Володимиреччини.
- Фото С.Дуляницького.*

